

ת"פ 12422/11/18 - מדינת ישראל נגד TEHILEWEYNI ARAYE

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12422-11-18 מדינת ישראל נ' ARAYE

לפני כבוד השופט רועי פרי

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות תל אביב

ע"י ב"כ עו"ד בן משה ועו"ד סיימונס

נגד

הנאשם: TEHILEWEYNI ARAYE

ע"י ב"כ עו"ד יהונתן שרמן

מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעבירות של החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 וניסיון לתקיפה סתם - לפי סעיפים 379 ביחד עם סעיף 25 לחוק (שתי עבירות).
2. למקרא כתב האישום המתוקן, עולה כי הנאשם והמתלונן ישבו ברחוב וולפסון בתל אביב, זאת ביום 29.10.18, בשעת ליל ושתו יחדיו לשוכרה. בהמשך החל ויכוח בין השניים בהקשר לתשלום החשבון. תוך כדי הוויכוח אחז המתלונן בידו של הנאשם ובתגובה ניסה הנאשם לתקוף את המתלונן, בכך שהניף לעברו בקבוק בירה. שניים מהנוכחים במקום הפרידו בין הניצים ונטלו את הבקבוק מידיו של הנאשם, תוך שדרשו ממנו לעזוב את המקום. הנאשם עזב את המקום. כעבור כעשר דקות, שב הנאשם למקום כשבאמתחתו סכין וגז מדמיע, בתוך חולצתו. הנאשם הניף בקבוק בשנית לעבר המתלונן ואחד הנוכחים נטל את הבקבוק מידיו של הנאשם, או-אז שלף הנאשם את הסכין בכוונה לתקוף את המתלונן, אחד הנוכחים תפס את הסכין ומנע את התקיפה.
3. הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן ונשלח בהסכמת הצדדים לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. לא נקשר הסדר עונשי בין הצדדים.
4. **התובעת המלומדת** הגישה, במהלך הטיעונים לעונש, את תמונת הסכין (ת/1) ועמדה על נסיבות ביצוע

העבירות, כמו גם הערכים המוגנים והפגיעה בהם, תוך שצינה כי אם האחר לא היה מתערב באירוע ומונע את ניסיונות התקיפה מצד הנאשם עלול היה להיגרם נזק של ממש למתלונן.

התובעת עמדה על התכנון שבחלקו השני של האירוע, בכך שהנאשם חזר למקום תוך שהצטייד בסכין.

התובעת עתרה למתחם עונשי הנע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל. צינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי והפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן, שהתקבל בעניינו ולעניין סיכון להישנות ביצוע עבירות מצד הנאשם, בשים לב שהלה שלל צורך טיפולי.

התביעה עתרה לרף העליון של מתחם העונש ההולם לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

5. **הסנגור המלומד**, עשה ככל שניתן לטובת מרשו תוך שלימד עליו סגוריה רהוטה.

הסנגור סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 41 נשוי ואב לילד בן 10, נתין זר, המצוי בישראל מזה כ- 6 שנים, ללא עבר פלילי וללא תיקי מב"ד.

הנאשם שהה 19 ימים במעצר ובהמשך שוחרר, בתנאים מגבילים בדמות מעצר בית מלא. בהמשך הוקלו התנאים למעצר בית לילי.

הסנגור הפנה לנסיבות ביצוע העבירות, כ"ריב בין שיכורים" על תשלום החשבון, הן הנאשם והן המתלונן היו בגילופין בעת האירוע, ומכאן נצטרכה התערבותו של האחר להפריד בין הניצים.

הסנגור הפנה לחוו"ד הפסיכיאטרית שהתקבלה לתיק ואשר לפוסט טראומה ממנה סובל הנאשם. הסנגור עמד על נסיבות חייו הקשות של הנאשם במדינתו - אריתריאה.

ציין כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה, גם בפני שירות המבחן. הסנגור ציין כי אין לנאשם בעיית אלוהול ומדובר באירוע נקודתי של אותו הערב, כל שכן אין בנמצא קבוצה טיפולית לנתינים זרים. הסנגור עתר להסתפק בימי המעצר בהם שהה הנאשם ולהשית עליו מאסר מותנה לצד התחייבות כספית.

6. **הנאשם בדברו האחרון** ציין כי טעה והדבר לא יחזור על עצמו.

דין והכרעה

7. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכוון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

8. נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו טומנות בחובן חומרה לא מבוטלת.

האירוע מושא תיקנו מתחלק לשניים. נסיון התקיפה באמצעות בקבוק, עזיבת הנאשם את המקום וחזרתו למקום, כשהוא מצויד בסכין ובגז מדמיע, נסיון התקיפה הנוסף לצד החזקת הסכין.

יכול אני להסכים עם הניתוח העובדתי, שהציע הסנגור המלומד, אשר לחלקו הראשון של האירוע, כאירוע שנסוב על "ריב בין שיכורים", כאשר הן הנאשם והן המתלונן שהו במקום האירוע ושתו לשוכרה, ובהמשך התפתח ריב על תשלום החשבון, המתלונן אחז בידו של הנאשם וזה בתגובה הניף בקבוק בירה.

עם זאת, אינני יכול להסכים לניתוח העובדתי אשר לחלקו השני של האירוע.

הנוכחים במקום מפרידים בין הניצים, נוטלים את הבקבוק מידי של הנאשם ומורים לו לעזוב את המקום. הנאשם עוזב את המקום, או-אז כעבור זמן קצר חוזר למקום כשהוא מצויד בסכין ובגז מדמיע.

חלקו השני של האירוע הוא החלק המחמיר בתיקנו ומלמד על רמת המסוכנות הנשקפת מאת הנאשם. החלק הראשון הסתיים, נגמר. חרף זאת הנאשם העז להצטייד בנשק קר - סכין (ראו ת/1) ובגז מדמיע ולשוב למקום, על מנת לשוב ולתקוף את המתלונן. בחלקו השני של האירוע שב הנאשם והניף בקבוק לעברו של המתלונן, כשאותו אחר נוטל את הבקבוק מידי, או-אז שלף הנאשם את הסכין, שהחביא בחולצתו בכוונה לתקוף את המתלונן.

בנס האירוע לא הסתיים בתוצאות חבלתיות כאלה או אחרות, ואינני רוצה לחשוב על הפוטנציאל הקטלני, אלמלא התערבותו של אותו אחר, שנכח במקום ואשר נטל את הסכין מידי של הנאשם.

9. הערכים המוגנים שבבסיס העבירות מושא תיקנו הינם ערכים של בטחון האדם, שלמות הגוף והחיים, מבחינת ניסיונות התקיפה, ובאשר להחזקת הסכין כבר נקבע כי יש בכך מעין מעגל שני של הגנה על ערכי שלמות הגוף ומניעת הפגיעה בנפש, חישוק וביצור נוספים מפני עבירות שעניינן מעשי אלימות ממש כאשר המחוקק עמד על פוטנציאל האלימות בנוכחות הברזל החד - ראו בין היתר ע"פ 2047/07 הנוק נ' מדינת ישראל (14.5.07).

בית המשפט העליון שב וקבע כי בעבירות של סכינאות ראוי להעדיף שיקולים של הרתעה כללית והגנה על שלום הציבור, ואין להסתפק במילות גנאי ומסרים חינוכיים הצופים פני עתיד.

יש לנקוט ביד קשה כלפי עבריינות בתחום זה: "ואם בדרך זו תימנע ולו פגיעה אחת בחיי אדם, דינו" - ע"פ 1463/09 מדינת ישראל נ' פלוני (15.06.2009).

בע"פ 6260/05 מאלק חדרה נ' מדינת ישראל (23.02.2006), הדגיש בית המשפט העליון את הדברים הבאים: "שוב ושוב, נתקלים אנו במקרים בהם נעשה שימוש בסכינים או בנשק קר אחר ולפעמים אף בנשק חם לשם יישוב סכסוכים, ולעיתים מדובר בסכסוכים שוליים ופעוטים ביותר.

בשל ריבויים של מקרים אלה, אין מנוס אלא לנקוט גישה מחמירה, לפיה ניתן משקל עודף לשיקולים כללים על פני שיקולים אינדיבידואליים. כך אכן עשה בית המשפט קמא, הגם שמדובר באדם צעיר,

חסר עבר פלילי, ראוי היה להעדיף שיקולים של הרתעה כללית והגנה על שלום הציבור".

בית המשפט העליון שב וקרא למגר את תופעת הסכינאות הפושה בקרביו, ועמד על כך באחרונה במסגרת ע"פ 7682/18 מוחמד עלקם (04.04.2019).

"סכין הנישאת על גוף במערכה הראשונה, סופה שהיא נשלפת וננעצת בגופו של הזולת במערכה השנייה" - ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל (20.12.2004).

ער אני לכך, כי בסופו של דבר, הנאשם לא עשה שימוש בסכין המונפת, ולא נגרמה למתלונן כל חבלה, עם זאת לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם, אלמלא התערבותו של אותו אחר, שנכח במקום.

10. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים ופוטנציאל הנזק, כמו גם נתתי דעתי למדיניות הפסיקה הנוהגת - **מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר היכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל** - כעונש עיקרי, לצד ענישה נלווית כגון מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ראו בין היתר: ת"פ 36743-07-12 פטרקצישוילי (15.2.15) והפסיקה הרבה המצוטטת שם; עפ"ג (תל אביב) 22408-03-18 פרידון סנאיה (22.5.13);

עפ"ג (ירושלים) 1307-05-16 אבו טיר (17.8.16); עפ"ג (תל אביב) 7956-05-19 ערד (23.10.19); ת"פ 53631-12-17 אנדרייב (27/10/19).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

11. הנאשם הודה בפתח משפטו, חסך בזמן שיפוטי יקר ובזמנה של התביעה הכללית, וכן חסך בזמנם של עדי התביעה ובעיקר העדת המתלונן. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה.

הנאשם בן 41, אב לקטין, נתין זר השוהה בישראל מזה כ- 6 שנים, ללא עבר פלילי וללא תיקי מב"ד מעבר לתיקו.

הנאשם שהה 19 ימים במעצר ממש, ומזה תקופה בתנאים מגבילים, ללא כל הפרות.

לתיק הוגשה חוו"ד פסיכיאטרית מטעם הפסיכיאטר המחוזי לפיה הנאשם לוקה בסבירות גבוהה בתסמונת פוסט טראומה. בעת ביצוע העבירות לא פעל תחת השפעת מחלת נפש, פעל תחת השפעת אלוהול. כשיר לעמוד לדין.

שירות המבחן סוקר בתסקירו את נסיבותיו של הנאשם, מאז מעצרו אינו צורך אלוהול, שלל צורך לטיפול בתחום

הנפשי.

עבד כעצמאי בתחום המזון בארץ, אולם לאחר מעצרו נאלץ למכור את עסקיו. עובד כיום בעבודות מזדמנות בתחום השיפוצים.

נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה.

שלל כל בעייתיות במצבו. שירות המבחן סבור כי קיים סיכון להישנות ביצוע העבירות, ללא מעורבות טיפולית.

שירות המבחן אינו בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם, לאור עמדת הנאשם השוללת כל צורך טיפולי.

12. לאחר שבחנתי כלל הטעמים שאינם קשורים ביצוע העבירות, לרבות נתוניו של הנאשם, נסיבותיו, מצבו הנפשי ובעיקר העובדה כי שהה תקופה במעצר ולאחריה תקופה ניכרת בתנאים מגבילים ושמר עליהם, קלה כחמורה, מבלי שנפתחו כנגדו תיקים חדשים, כמו גם האמור בתסקיר שירות המבחן, מצאתי למקם את הנאשם במחציתו של מתחם העונש ההולם.

13. התקבלה חוו"ד הממונה על עבודות השירות, לפיה הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

14. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בן 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוו"ד הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב בפני הממונה לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 3.2.20 עד השעה 08:30, במפקדת שב"ס, מחוז המרכז, יחידת עבודות השירות רמלה, כשהוא מצויד בתעודה/מסמך מזהה.
 - אני מזהיר את הנאשם כי אי מילוי עבודות השירות עלול להוביל להפסקת העבודות וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריח.
 2. מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירת אלימות או איומים או עבירה של החזקת סכין שלא כדין.
 3. קנס כספי בסך של 500 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתם, הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.3.20.
- עמוד 5

4. פיצוי למתלונן, ע"ת 1, בסך של 1500 ₪, אשר יופקד בקופת בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 1.3.20.

התביעה תגיש פרטי המתלונן על גבי טופס נדרש למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים מהיום.

צו כללי למוצגים - סכין וגז מדמיע - יושמדו, ככל שישנם מוצגים נוספים בתיק זה יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימים פיקדונות בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"מ/מ"ת - הפיצוי והקנס יקוזזו מההפקדה, בהסכמת ההגנה באולם, וככל שתיוותר יתרה תושב לנאשם או למי מטעמו בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' טבת תש"פ, 01 ינואר 2020, במעמד הצדדים.

(הנאשם, התובע - עו"ד לדובסקי, הסנגור - עו"ד יהונתן שרמן. הקראת גזר הדין תורגמה לשפה התיגרית ע"י גב' דסטה).